

Posouzení příspěvku O. Kondáše
Integrácia a diferenciácia v psychoterapii

Ve svém příspěvku reaguje prof. Kondáš na článek J. Šípka "Integrace v psychoterapii" /Československá psychologie, 37, 1993, 2, 139 - 145/. Rozvádí dál problematiku integrace a diferenciace v psychoterapii, diskutuje použití a významy pojmů s tím souvisejících (např. eklektický, syntetický, integrativní).

Článek velice přesně reflektuje situaci v psychoterapii: Psychoterapie je jistě účinná léčebná metoda, ale do značné míry postrádá jednotnou, přesně definovanou terminologii. I názorové spektrum na její výsledky, možnosti a postupy je hodně široké - i když jistě v řadě věcí shoda panuje. Sekundárním ziskem této "nejednoty" je širší a bohatší možnost diskuse - kterou právě nabízí prof. Kondáš. Bude jistě obohacením, když Československá psychologie tuto diskusi umožní. Dobrat se jednoty je opravdu obtížné (např. souhlasím s prof. Kondášem, že opravdu odlišených a vyhraněných psychoterapeutických směrů jsou spíš desítky než stovky, ale zároveň věřím Šípkovi, resp. jím citovanému Karasu, že se různých orientací a proudů dá napočítat i ty zmíněné 400. A můžeme začít hned diskutovat, co je a co není nový psychoterapeutický směr, nebo orientace a zda se ten či onem přístup do případné definice psychoterapeutického směru vejde, nebo ne. . .)

Uvažuji o tom, zda opravdu musí eklektické použití Wolpeho systematické desensibilizace - na rozdíl od psychodramatického přístupu - ubližovat. Domnívám se, že při opravdu erudovaném postoji terapeuta a samozřejmě naprostém zvládnutí této metody nemusí být o ubližování řeč. Tím nepropaguji její eklektické používání, jen zvažuji slovo "ubližovat".

Upozorňuji na drobnou nepřesnost citace: "dvom klasickým profilovým smerom psychoanalýze a behaviorizmu" (str. 4) zní v Šípkově článku "klasické přístupy profilových směrů, t. j. psychoanalýzy a aplikace behaviorizmu" (str. 139).

Závěrem: velice doporučuji publikaci příspěvku prof. Kondáše.

PhDr. H. Junová

H. Junová